

sygn. akt IV P 111/15

dnia 18 kwietnia 2016r.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Goleniowie Wydział IV Pracy

w składzie:

Przewodniczący: Wioletta Witkowska- Kowalczyk

protokolant: Justyna Romańczuk

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2016 roku w Goleniowie

z powództwa H. M.

przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zespołowi Zakładów Opieki Zdrowotnej w G.

o ustalenie i wydanie świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach

I. Oddała powództwo,

II. Zasądza od powódki H. M. na rzecz Samodzielnego Publicznego Zespołu Zakładów Opieki Zdrowotnej w G. kwotę 120 zł. (sto dwadzieścia) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

III. Koszty sądowe ponosi Skarb Państwa.

IV P 111/15

UZASADNIENIE

Po ostatecznym sprecyzowaniu żądania pełnomocnik H. M. wniósł przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zespołowi Zakładów Opieki Zdrowotnej w G. pozew o ustalenie, że powódka była zatrudniona w warunkach szczególnych w okresie od 02 listopada 1979r. do 31 grudnia 1983r. oraz o nakazanie pozwanemu wydanie świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach w okresie od 02 listopada 1979r. do 31 grudnia 1983r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pielęgniarka wymienionym w Dziale XII poz. 2A wykazu A określonym w załączniku do zarządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 12 lipca 1983r. w sprawie wykonywania pracy w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu zdrowia (akta k. 25, 26). Nadto pełnomocnik powódki wniósł o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powódki wynagrodzenia pełnomocnika w wysokości 6- krotności stawki minimalnej z powodu nakładu pracy, konieczności udziału w czynnościach sądowych wykonywanych w ramach odezwy. W uzasadnieniu pełnomocnik powódki podniósł, że we wskazanym okresie powódka świadczyła pracę jako pielęgniarka na oddziale położniczym Szpitala Rejonowego w T., który był jednostką podległą pozwanemu. W tamtym okresie powódka jako pielęgniarka pomagała przy znieczuleniu podczas operacji (najczęściej w ramach tzw. cesarskiego cięcia). Zdaniem pełnomocnika powódka upatrywała interes prawny w ustaleniu w tym, że z uwagi na charakter zaliczkowy decyzji ustalającej wysokość emerytury i jej niezaskarżalność, jedyną drogą umożliwiającą przyznanie powódce przez organ rentowy prawa do rekompensaty ma być niniejsze postępowanie.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc że we wskazanym w pozwie okresie powódka pracowała na oddziale ginekologiczno – położniczym w T. na stanowisku pielęgniarki i na tym oddziale nie był wyodrębniony blok operacyjny ani oddziału anestezjologicznego a jedynie sala operacyjna zaś powódka doraźnie wykonywała

znieczulenia przy cesarskich cięciach. Pełnomocnik pozwanego wniósł o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

H. M. pracowała na oddziale położniczym Szpitala Rejonowego w T. od dnia 02.11.1979r. jako pielęgniarka. Szpital w T. nie miał oddzielnego oddziału chirurgii, szpital ten podlegał pod Szpital w G. . / niespore/

Powódka , pracując w Szpitalu w T. , jako pielęgniarka pomagała przy wykonywaniu znieczuleń zwłaszcza podczas tzw. cesarskiego cięcia. Pracowała po 12 godzin wg grafika. Przygotowywała leki i aparaturę do zabiegów , przygotowywała pacjentki do zabiegów , pomagała przy ich znieczuleniu oraz brała udział w wybudzaniu pacjentek oraz w opiece nad nimi po operacji.

dowód: zeznanie H. M. k. 82,83

zeznanie Z. C. k. 110-111

zeznanie Z. K. k. 113

zeznanie J. W. k. 114

W roku 1980. powódka była skierowana przez zakład pracy na 3 miesięczny kurs anestezjologiczny.

dowód: zeznanie L. R. k. 118,119

zeznanie H. M. k. 82,83

Niespornym było , że powódka od dnia 02.11.1999r. była zatrudniona w Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej w G. od dnia 31.10.1987r. na stanowiskach pielęgniarki , starszej pielęgniarki zaś od dnia 01.01.1984r. do 31.10.1999r. jako pielęgniarka na oddziale intensywnej terapii . W dniu 15 września 2011r. na żądanie powódki pozwany wydał jej świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach , gdzie uwzględniono okres od dnia 01.01.1984r. do 31.12.1998r. jako pracę na stanowisku pielęgniarki na oddziale intensywnej terapii Dział XII poz. 1A wykazu A załącznika do zarządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Zdrowotnej z dnia 2 lipca 1983r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu zdrowia.

dowód: akta osobowe

Wnioskiem z dnia 11.01.2013r. powódka zwróciła się do ZUS Oddział S. o przyznanie zaliczki na poczet przysługującej emerytury w związku z osiągnięciem wieku emerytalnego a nadto wnioskuje o przyznanie prawa do rekompensaty . Decyzją z dnia 11.02.2013r. ZUS Oddział S. przyznał powódce zaliczkę na poczet emerytury , przedmiotową decyzją organ odmówił powódce przyznania rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach z uwagi na udowodnienie przez powódkę 14 lat , 6 miesięcy i 2 dni pracy w takich warunkach. Powódka otrzymała pouczenie , że od decyzji nie służyło odwołanie z powodu charakteru zaliczkowego tej decyzji.

Decyzją ostateczną z dnia 29 maja 2014r. ZUS Oddział S. przyznał powódce emeryturę .

dowód: akta emerytalne ZUS

decyzja z dnia 29 maja 2014r. k. 66,67 .

Sąd zważył , co następuje:

Powódka żądała ustalenia, że wykonywała pracę w szczególnych warunkach . Ustalenie to było jej potrzebne do ubiegania się przed organem rentowym prawa do rekompensaty . Roszczenie to oparte zostało o art. 189kpc - żądanie ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa uzależnione jest od wykazania

przez powoda, że ma w tym interes prawny. Z reguły istnienie takiego interesu pracownik wykaże wówczas, gdy ustalenie określonego stosunku prawnego lub prawa konieczne mu będzie do celów pracowniczych. Inaczej sytuacja się przedstawia, gdy pracownik żąda określonego ustalenia przez sąd pracy dla celów ubezpieczenia społecznego. W świetle orzecznictwa SN - postępowanie dotyczące ustalenia prawa do świadczeń emerytalno-rentowych z tytułu ubezpieczenia społecznego należy do właściwości organów rentowych (por. uchwała SN z dnia 6 sierpnia 1976 r. I PZP 35/76 oraz wyrok SN z dnia 6 grudnia 1966 r. I PRN 74/66 - OSPiKA 1967, z. 7-8, poz. 193). Za tym poglądem przemawia również treść uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 26 października 1978 r. V UZP 5/78 (OSNCP 1979, z. 1, poz. 1), w której wyjaśniono, że w postępowaniu o ustalenie wysokości zasiłku chorobowego organ rentowy samodzielnie ocenia okoliczności, od których zależy to ustalenie, oraz uchwały z dnia 8 lutego 1979 r. III PZP 17/78 (OSNCP 1979, z. 7-8, poz. 143), w której podkreślono, że organ rentowy samodzielnie ocenia w postępowaniu dotyczącym świadczeń rentowych, czy wnioskodawca pozostawał w stosunku pracy w rozumieniu przepisów o świadczeniach społecznych z tytułu choroby zawodowej.

W świetle powyższego powódka dla uzyskania świadczenia tytułem rekompensaty powinna zgłosić wniosek w organie rentowym oraz konieczne dowody do wykazania zasadności tego wniosku a następnie odwołać się do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych. Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 27 maja 1985 r. III UZP 5/85 (nie publikowanej) w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe dopuszczalne jest przeprowadzenie przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych dowodu z zeznań świadków na okoliczność zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, jeżeli zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczenia zakładu pracy. W świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego z zakresu ubezpieczeń społecznych pracownik nie ma interesu prawnego w wytoczeniu powództwa o ustalenie stosunku pracy (jego treści), gdy wnosi takie powództwo wyłącznie w celu uzyskania orzeczenia, które ma służyć ustaleniu dowodów lub faktów w innym postępowaniu, w szczególności w sprawach zakresu ubezpieczeń społecznych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 19.01.2012 r., I PK 108/11, Lex nr 1215409 oraz przytoczone w uzasadnieniu orzeczenia Sądu Najwyższego). Zatem pracownik nie ma więc interesu prawnego w dochodzeniu przed sądem pracy ustalenia zatrudnienia go w szczególnych warunkach, skoro okoliczność ta ma być przedmiotem samodzielnych ustaleń organu rentowego. Nie istnieje interes prawny w ustaleniu, jeżeli możliwa jest realizacja konkretnego roszczenia wynikającego ze stosunku prawnego. Wówczas bowiem stan niepewności może być usunięty poprzez realizację konkretnego roszczenia w powództwie o świadczenie (I PKN 334/98). Z tej przyczyny żądanie ustalenia wykonywania zatrudnienia w szczególnych warunkach - dla celów ubezpieczeniowych - podlega oddaleniu z braku interesu prawnego (III PZP 19/87).

Odnośnie żądania wydania świadectwa pracy potwierdzającego wykonywanie przez powódkę pracy w szczególnych warunkach w okresie od 2.11.1979r. do 31.12.1983r. W przepisach prawa nie ma podstaw do zobowiązania pozwanego do wydania świadectwa pracy w szczególnych warunkach.

Powód była zwolniona od kosztów sądowych z mocy art. 96 ust. 1 pkt.4 ustawy z dnia 28.07.2005. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010r. , nr 90, poz. 594) i koszty te poniósł Skarb Państwa. Pozwanego reprezentował radca prawny i w związku z treścią rozstrzygnięcia orzeczono o kosztach zastępstwa procesowego, na mocy par 11 ust. 1 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 63, , poz. 1349 ze zm.).

SSR W. Witkowska- Kowalczyk